

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษา บุคลิกภาพ พฤติกรรมการแสวงหาข่าวสาร ความสามารถในการสื่อสารเพื่อการจูงใจ และภาวะความเป็นผู้นำ ของเยาวชนในโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยวิธีการสำรวจ (Survey Research) โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือเยาวชนเข้าร่วมโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชนในปี 2541-2543 ซึ่งเรียนอยู่ในระดับอุดมศึกษา โดยเยาวชนเหล่านี้จะได้รับการฝึกอบรมเพื่อสร้างภาวะความเป็นผู้นำ และมีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมหรือเคยเข้าร่วมในการพัฒนาชุมชน โดยได้รับการสนับสนุนจากทาง โครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน และเยาวชนทั่วไปที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน

กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้จะเลือกกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน กับ กลุ่มเยาวชนทั่วไปเพื่อทำการเปรียบเทียบ บุคลิกภาพ พฤติกรรมการแสวงหาข่าวสาร ความสามารถในการสื่อสารเพื่อการจูงใจ และภาวะความเป็นผู้นำ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชนใช้วิธีการสุ่มอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการเลือกกลุ่มเยาวชนที่เรียนอยู่ในระดับอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 91 คน โดยเป็นเยาวชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด และเคยเข้าร่วมอบรมในโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน ปัจจุบันก็ยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน
2. กลุ่มเยาวชนระดับอุดมศึกษาทั่วไปที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน ที่นำมาเปรียบเทียบในงานวิจัยครั้งนี้ จำนวน 91 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง

แบบเจาะจง (Purposive Sampling) อนึ่ง สัดส่วนของเพศ มหาวิทยาลัยและสาขาที่ศึกษาของกลุ่มเยาวชนระดับอุดมศึกษาทั่วไปที่มีได้เข้าร่วมโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน จะยึดสัดส่วนของ กลุ่มเยาวชนในโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน เป็นเกณฑ์หลักในการพิจารณา กล่าวคือ กลุ่มเยาวชนทั่วไปจะต้องมีสัดส่วนของเพศ มหาวิทยาลัย และสาขาที่ศึกษา ที่เหมือนกัน กับ เยาวชนในโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทาง และนำมาปรับปรุงให้สอดคล้อง ครอบคลุมจุดมุ่งหมาย และขอบเขตของการวิจัย และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check list) ซึ่งมุ่งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ ส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง อายุ เพศ สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาเอก รายได้ แหล่งที่มา ของรายได้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) ซึ่งมุ่งศึกษาภาวะความเป็น ผู้นำของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 5 ด้าน คือ ความมีคุณธรรม ความมีมนุษยสัมพันธ์ ความรับผิดชอบ ความคิดสร้างสรรค์ และความมุ่งมั่นหรือความศรัทธาในงานพัฒนาชุมชน สาเหตุที่ศึกษา เพียง 5 ด้าน เพราะจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและรวบรวมผลงานวิจัยอื่นๆ เช่น งานวิจัยของ โรเจอร์ส (Rogers, 1960) , เบทเทน (Batten, 1962) , อามรณ กาทิแก้ว (2526) , ทองคุณ หงส์พันธ์ (2522) เป็นต้น แล้วสามารถสรุปประเด็นที่สำคัญได้ดังกล่าว แบบสอบถามตอนนี้มีทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งเป็นการวัดภาวะความเป็นผู้นำดังกล่าวด้านละ 6 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวัดบุคลิกภาพ MPI เป็นเครื่องมือที่ใช้ศึกษาบุคลิกภาพ ที่ประกอบด้วยข้อความ 24 ข้อ ใช้ประเมินบุคลิกภาพแบบที่แสดงออกและแบบเก็บตัว (Extroversion – Introversion) ใช้เทคนิคบังคับให้เลือกตอบ (Force – choice technique) โดยให้ผู้ตอบเลือกคำตอบที่ตรงกับลักษณะนิสัยของตนเอง โดย “ใช่” “ไม่แน่ใจ” “ไม่ใช่”

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) มุ่งศึกษาพฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสารของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) มุ่งศึกษาความสามารถในการสื่อสารเพื่อการจูงใจโดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ส่วน คือ

5.1 แบบสอบถามที่มุ่งศึกษาการสื่อสารระหว่างบุคคลของเยาวชนในโครงการสำนักรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน

5.2 แบบสอบถามที่มุ่งศึกษาความน่าเชื่อถือของตัวเยาวชนในโครงการสำนักรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน โดยพิจารณานาปัจจัยความน่าเชื่อถือ 3 ด้านคือ

5.2.1 ปัจจัยด้านความน่าไว้วางใจ

5.2.2 ปัจจัยด้านความเชี่ยวชาญ

5.2.3 ปัจจัยด้านความคล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

นำแบบสอบถามไปหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ทางด้านจิตวิทยา เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข และเลือกเฉพาะข้อความที่มีความเที่ยงตรง แล้วนำไปสอบถามให้ตรงกับข้อมูลจริง

ผู้วิจัยทำการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Pre-test) กับ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำมาหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability of measurement) ซึ่งส่วนของแบบสอบถามที่จะนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อถือได้นั้น ได้แก่ ภาวะความเป็นผู้นำ บุคลิกภาพ พฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสาร และความสามารถในการสื่อสารเพื่อการจูงใจ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Coefficient alpha) ของ Cronbach ดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{S_1}{S_2} \right]$$

α = สัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้

K = จำนวนของข้อคำถาม

S = ความแปรปรวนของคะแนนจากคำถามแต่ละข้อ

S_c = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ผลการคำนวณพบว่า

ค่าความเชื่อถือได้สำหรับส่วนของภาวะความเป็นผู้นำ	= 0.85
ค่าความเชื่อถือได้สำหรับส่วนของบุคลิกภาพ	= 0.82
ค่าความเชื่อถือได้สำหรับส่วนของพฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสาร	= 0.93
ค่าความเชื่อถือได้สำหรับส่วนของความสามารถในการสื่อสารเพื่อการจูงใจ	= 0.78

ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ดี

เกณฑ์การให้คะแนน

จากแบบสอบถามผู้วิจัยได้กำหนดมาตรฐานหรือ เกณฑ์ในการให้คะแนน ตัวแปรดังนี้

1. การให้คะแนนคำตอบแบบสอบถามตัวแปรเกี่ยวกับภาวะความเป็นผู้นำ ถือเป็นเกณฑ์ดังนี้ คือ

ถ้าคำถามเป็นคำถามเชิงบวก ผู้วิจัยให้นำน้ำหนักคะแนนดังต่อไปนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

สำหรับความเห็นในเชิงลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน
เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

ภาวะความเป็นผู้นำ	ค่าเฉลี่ย
ระดับภาวะความเป็นผู้นำสูงมาก	4.50 – 5.00
ระดับภาวะความเป็นผู้นำสูง	3.50 – 4.49
ระดับภาวะความเป็นผู้นำปานกลาง	2.50 – 3.49
ระดับภาวะความเป็นผู้นำค่อนข้างต่ำ	1.50 – 2.49
ระดับภาวะความเป็นผู้นำต่ำ	ต่ำกว่า 1.50

2. การตรวจให้คะแนนผลการทดสอบ MPI เป็นไปตามคู่มือที่กำหนดไว้ คือ ถ้าผู้ตอบในช่อง “ใช่”, “ไม่ใช่” จะได้ข้อละ 2, 0 คะแนน แต่ถ้าตอบในช่อง “ไม่แน่ใจ” จะได้ข้อละ 1 คะแนน และทั้งฉบับ ถ้าผู้ใดตอบลงในช่อง “ไม่แน่ใจ” นี้มากกว่า 10 ข้อ ถือว่าคำตอบในฉบับนั้น ไม่สามารถนำมาประเมินผลได้ คะแนนของแบบทดสอบ MPI จะมีค่าสูงสุด 48 คะแนน ต่ำสุด 0 คะแนน เมื่อรวมคะแนน ของแต่ละคนแล้ว นำคะแนนนั้นมาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ย ของกลุ่มมาตรฐาน ก็จะสามารถประเมินบุคลิกภาพของคน ๆ นั้นได้

การประเมินบุคลิกภาพ เป็นไปตามคู่มือของแบบทดสอบ MPI คือนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐานของกลุ่มมาตรฐาน ในที่นี้คือค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	เยาวชน ในโครงการสำนึกรักบ้านเกิด	เยาวชนทั่วไป
	x	x
บุคลิกภาพ ประเภทชอบแสดงตัว-เก็บตัว	30.38	29.93

- บุคลิกภาพแบบชอบเก็บตัว(Introversion) คือ
 - กลุ่มเยาวชนในโครงการสำนึกรักบ้านเกิด ที่ได้คะแนน Scale E < 30.38
 - กลุ่มเยาวชนทั่วไป ที่ได้ คะแนน Scale E < 29.93
- บุคลิกภาพแบบชอบแสดงตัว(Extroversion) คือ
 - กลุ่มเยาวชนในโครงการสำนึกรักบ้านเกิด ที่ได้ คะแนน Scale E \geq 30.38
 - กลุ่มเยาวชนทั่วไป ที่ได้ คะแนน Scale E \geq 29.93

3. การให้คะแนนคำตอบแบบสอบถามตัวแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมในการแสวงหา

ข่าวสาร

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

พฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสาร	ค่าเฉลี่ย
ระดับพฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสารสูงมาก	4.50 – 5.00
ระดับพฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสารสูง	3.50 – 4.49
ระดับพฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสารปานกลาง	2.50 – 3.49
ระดับพฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสารค่อนข้างต่ำ	1.50 – 2.49
ระดับพฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสารต่ำ	ต่ำกว่า 1.50

4. การให้คะแนนคำตอบแบบสอบถามตัวแปรเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสาร

เพื่อการจูงใจนั้นแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. การให้คะแนนเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างบุคคล แบ่งระดับได้ดังนี้ คือ

ถ้าคำถามเป็นคำถามเชิงบวก ผู้วิจัยให้นำน้ำหนักคะแนนดังต่อไปนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

สำหรับความเห็นในเชิงลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน
เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

การสื่อสารระหว่างบุคคล	ค่าเฉลี่ย
ระดับความสามารถการสื่อสารระหว่างบุคคลสูงมาก	4.50 – 5.00
ระดับความสามารถการสื่อสารระหว่างบุคคลสูง	3.50 – 4.49
ระดับความสามารถการสื่อสารระหว่างบุคคลปานกลาง	2.50 – 3.49
ระดับความสามารถการสื่อสารระหว่างบุคคลค่อนข้างต่ำ	1.50 – 2.49
ระดับความสามารถการสื่อสารระหว่างบุคคลต่ำ	ต่ำกว่า 1.50

2. การให้คะแนนเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือ แบ่งระดับได้ดังนี้ คือ

ถ้าคำถามเป็นคำถามเชิงบวก ผู้วิจัยให้นำหน้าห้คะแนนดังต่อไปนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

สำหรับความเห็นในเชิงลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน
เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

ความน่าเชื่อถือของเยาวชนในโครงการฯ	ค่าเฉลี่ย
ระดับความน่าเชื่อถือสูงมาก	4.50 – 5.00
ระดับความน่าเชื่อถือสูง	3.50 – 4.49
ระดับความน่าเชื่อถือปานกลาง	2.50 – 3.49
ระดับความน่าเชื่อถือค่อนข้างต่ำ	1.50 – 2.49
ระดับความน่าเชื่อถือต่ำ	ต่ำกว่า 1.50

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เยาวชนในโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน

1.1 ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารของโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน เกี่ยวกับบัญชีรายชื่อและที่อยู่ของเยาวชนที่จะทำการศึกษาวิจัย

2. หลังจากที่ได้บัญชีรายชื่อแล้ว นำข้อมูลดังกล่าวที่ได้ มาคัดเลือกโดยเลือกกลุ่มเยาวชนในโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน ที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี เท่านั้น ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 100 คน ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1. กลุ่มที่ศึกษาต่อในกรุงเทพมหานคร ซึ่งในกลุ่มนี้ผู้วิจัยได้ทำการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในโครงการฯ เพื่อทราบวันนัดประชุมของเยาวชน และทำการแจกแบบสอบถามแก่เยาวชนเหล่านี้ในวันประชุม ในส่วนของเยาวชนที่มีได้มาเข้าร่วมประชุม ทางผู้วิจัยได้ทำการลэмภาษณ์ทางโทรศัพท์ 2. กลุ่มที่ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในจังหวัดต่าง ๆ ในกลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปโดยวิธีทางไปรษณีย์ หลังจากนั้นประมาณ 3 วัน ผู้วิจัยได้ทำการติดต่อทางโทรศัพท์กับเยาวชนในกลุ่มนี้ เพื่อสอบถาม และซักซ้อมความเข้าใจในข้อความคำถาม โดยกำหนดระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม – 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545

3. ผู้วิจัยได้ติดตามแบบสอบถามกลับคืนมาได้ 91 ฉบับ

2. เยาวชนทั่วไป

2.1 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลของเยาวชนในโครงการสำนึกรักบ้านเกิดเพื่อพัฒนาผู้นำชุมชน มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนทั่วไป ซึ่งข้อมูลดัง

กล่าว ได้แก่ เพศ ชั้นปี สถานศึกษา และคณะที่ศึกษา โดยในกลุ่มของเยาวชนทั่วไปนี้ ทางผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มเยาวชนทั่วไปที่ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามที่คณะ ในมหาวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่าง 2. กลุ่มเยาวชนทั่วไปที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยในจังหวัดต่าง ๆ นั้น ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังคณบดี ของคณะ เพื่อขอรายชื่อและที่อยู่ของนักศึกษา หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ดังกล่าว มาคัดเลือกกลุ่มเยาวชนทั่วไปที่มีคุณสมบัติตรงตาม ที่ผู้วิจัยต้องการ ได้แก่ เพศ ชั้นปี คณะ และสถาบันที่ศึกษา

2. ทำการส่งแบบสอบถามให้เยาวชนทั่วไป ทางไปรษณีย์ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการติดต่อทางโทรศัพท์กับเยาวชนในกลุ่มนี้ เพื่อสอบถาม และซักซ้อมความเข้าใจในข้อคำถาม โดยกำหนดระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม – 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545

2.2 ผู้วิจัยได้ติดตามแบบสอบถามกลับคืนมาได้ 94 ฉบับ แต่คัดเหลือ 91 ฉบับ โดยเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ ที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS For Windows โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่ออธิบายลักษณะของทุกตัวแปร โดยเริ่มจากข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว ภาวะความเป็นผู้นำ บุคลิกภาพ พฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสาร และความสามารถในการสื่อสารเพื่อการจูงใจ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative method) เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้วิธีการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) สำหรับทดสอบสมมติฐานข้อ 1-3

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง สำหรับทดสอบสมมติฐานที่ 4 ใช้ค่า t-test